

delse forudsætter i praksis, at ansøgeren har været igennem et observationsforløb, der typisk strækker sig over mindst 2 år. Til grund for Sundhedsstyrelsens vurdering indgår bl.a. oplysninger om den pågældendes sociale forhold, legemlige sygdomme, medicinforbrug, alkoholforbrug og psykiske tilstand.

Når der stilles et sådant krav om, at kønsskifte kun foretages med Sundhedsstyrelsens tilladelse, er det, fordi der er tale om et indgreb, hvor kønskirterne permanent fjernes. Der er altså tale om et ganske omfattende og irreversibelt indgreb, og derfor er der i særlig grad behov for, inden indgrebet foretages, at sikre, at ansøgerens ønske er vedholdende, og at ansøgeren fuldt ud kan overskue konsekvenserne af indgrebet. Jeg synes, at den procedure, der er tilrettelagt for at sikre dette, er både menneskeligt og fagligt forsvarlig, hvorimod det efter min opfattelse selv med en grundig vejledning ville være uforsvarligt at åbne mulighed for, at man uden tilladelse fra styrelsens side kan få foretaget en kønsskifteoperation.

Det sidste konkrete forslag, som Enhedslisten har fremsat, er, at alle mennesker uanset køn og uanset seksuel orientering skal have de samme muligheder for at adoptere børn. Hertil kan jeg sige, at det ikke i adoptionslovgivningen er sådan, at der stilles krav til hverken ansøgerens køn eller til ansøgerens seksuelle orientering. Det er efter adoptionsloven et krav, at en eventuel adoption er til gavn for barnet. Der stilles derfor ved godkendelse af adoptanter krav til forskellige objektive forhold, f.eks. krav til ansøgerens alder, krav til ansøgerens helbred, krav til ansøgerens sociale forhold og strafforhold. Der stilles også krav om, at ansøgeren efter en individuel vurdering kan anses for egnet som adoptant. Transseksualitet er ikke en afslagsgrund i forbindelse med adoption. Det gælder, uanset om den transseksuelle søger alene eller sammen med en partner.

Regeringen kan derfor af de grunde, jeg her har nævnt og gjort en del ud af at folde ud, ikke støtte beslutningsforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er lige et enkelt spørgsmål fra hr. Per Clausen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg har to spørgsmål til ministeren. Det første er, at ministeren siger, at han opfatter køn som en

biologisk given ting. Det har ministeren jo lov til at gøre. Det er et helt legalt synspunkt. Men synes ministeren ikke, det er tvivlsomt, at man indretter lovgivningssynspunktet med udgangspunkt i ministerens opfattelse af køn og dermed underkender alle andre opfattelser af køn?

Det andet spørgsmål til ministeren er: Hørte jeg rigtigt, at en liberal indenrigs- og sundhedsminister siger, at det vil være helt uforsvarligt at overlade til mennesker selv at træffe en afgørelse om, hvorvidt de skal gennemgå en kønsskifteoperation eller ej? Er det en liberal ministers bud på den problemstilling, nemlig at det er uforsvarligt at lade mennesker selv træffe de afgørelser?

Kl. 13.15

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hr. Per Clausen kan selvfølgelig have en pointe i, at hvis det alene var mig, der havde en opfattelse af, at køn er bestemt ved fødslen og biologisk kan konstateres ved anatomiske studier, så kunne man selvfølgelig diskutere, om man skulle lægge det til grund for lovgivningen. Men jeg har en meget, meget stærk opfattelse af, at jeg ikke står helt alene med det synspunkt, og jeg må jo konstatere, at landets lovgivning på alle måder er bygget på det synspunkt.

Det er sådan set hr. Per Clausen og Enhedslisten, og hvem der måtte bakke op bag dette spændende forslag, som ændrer udgangspunkt, og ikke mig. Det er også bevæggrundene for, at vi har en særlig proces, hvis folk skal undergå en operation. Men der er jo ingen grund til at gentage mine argumenter.

Så har jeg slet ikke været inde i nogen overvejelser omkring det servicemæssige aspekt i en situation, hvor vi i øvrigt har et sundhedsvæsen, der er under pres for at gøre syge mennesker raske; om man der bare sådan fuldstændig ukritisk skal kunne selvvisitere sig til kønsskifteoperation. Men det er en helt anden diskussion.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg har godt bemærket, at ministeren bliver vældig prioriteringsbevidst, når det handler om lesvikes mulighed for at blive insemineret og selvfølgelig også i det her tilfælde. Det er bemærkelsesværdigt, for en liberal minister nærer jo ikke nogen fordomme.